GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 98.

W Niedzielę Dnia 8. Grudnia 1799.

Z Wiednia d. 30. Listopada.

Od wielkomyślnego iednego cudzoziemca, ktory nie chce bydź wymienionym ofiarowany został J. C. K. Mci 1000 ryń: dla zniszczonych przez nieprzyiaciela Tyrolczykow. Przeto chcąc tę na wsparcie cierpiących ludzi i gotowych poddanych składkę, odesłał J. C. K. Mość w gabinetowym swoim liście d. 29 t. m. wyrażaiąc naywyższe i miłościwe swoie podziękowanie, Czeskiemu Austryackiemu naywyższemu kanclerzowi hrabiemu Lazanski, żeby ią do Tyrolu odesłał. — P. Franciszek Galai oddał nayposłuszniey J. C. K. Mci na dobrowolną woienną składkę 201 ryń: 44 kr: które J. C. K. M. z wyrażeniem naywyższego swego ukontentowania w gabinetowym liście d. 7 t. m. ministrowi skarbu hrabiemu Saurau oddał.

Arcy Xiąże Karol maiący zwyczay zachęcać i wspierać literackie prace, napisał do Jana Skal, zostaiącego w wydziale dobr Cesarskiey familii, iako wydawcy Biografii i obrazow pamiętnych jenerałow, admirałow i polityków, wyiętych z prywatnego zbioru J. C. K. Mci, następuiący bilet: "Kochany Panie Officyał! W liście twoim d. 11 t. m. donosisz mi o przedsięwzięciu, które w każdym względzie mocnemu usiłowaniu twemu honor czyni, a rozszerzenie iego przyniesie odnowi pamięć w myślącym publikum. Składam WPanu szczególnieysze moie podziękowanie za udanie się do mnie, a ile z ukontentowaniem przyymuię oswiadczoną mi Jego chęć, przypisania mi tego dzieła, tyle z drugiey strony pragnę dowiedzieć się, że Jego chwalebne przedsięwzięcie odpowiedziało zamierzonemu celowi. Zostaię z szacunkiem kochany Officyale WPanu szczerze przychylnym

Arcy Xiąże Karol.,,

W głowney kwaterze Schwetzingen d. 23 Września 1799.

Akademia Krola W. Brytanii w Göttindze i Sydenhamskie towarzystwo w Halle w Saxonii, przyięły praktycznego medycyny profesora w Lwowie P. Walentego Hildenbrand, przez wzgląd na iego zasługi w praktyczney nauce za swego członka i dyploma przesłały. — Podług doniesienia z Pragi pod d. 25 przechodził przez to miasto d. 22 regiment Rossyyskich Uralskich kozakow pod dowodztwem pułkownika Borodin, na powrot z Rzeszy do kraiow Rossyyskich.

Względem doniesionych w przeszłey gazecie rożnych potyczek przy Mondowi, Borgo S. Dalmazo i Limone, doniosł kommenderuiący jenerał hrabia Melas dalsze szczegoły. — Ponieważ te szczegoły zgadzaią się co do istoty rzeczy z wyż ogłoszonemi, nie kładziemy tu przeto tylko dystyngwuiących się daley officerow, procz oznaymionych iuż. Temi są: Jenerałowie hrabia Bellegarde, Lattermann i Spanochi; maiorowie Thomassich i Mecsery, tudzież Kapitan Reinisch, od kwater-

mistrzego sztabu; podpułkownik hrabia Paar, kommendant 1 batalionu grenadierow; maior Buol, od Mitrowskiego; maior Kropfel, od Reiskiego; kapitan Lemarre, od Pionierow; kapitanowie Roy i Ruſtiani od Huſſa; porucznik Baum, od dragonii Cesarza, potym adiutant Xięcia Lichtenstein, porucznik Lentleutner. — Jenerał maior hrabia Bellegarde postąpił potym aż do Charesio, zabrał znowu 5 officyerow i 100 żołnierzy wniewolą. Jenerał jazdy Melas rozłożył swoią armią przy Borgo S. Dalmazzo i swoią głowną kwaterę w tym miasteczku założył, przez twierdza Koni ze wszystkich stron otoczoconą została.

W Bergickim kontentowali się Francuzi miesięczną kontrybucyą, a względem innych ciężarow nie żalono się bardzo na nich; lecz teraz nałożyli procz miesięczney 300,000 fr. nowey kontrybucyi. Dali się procz tego słyszeć, iż 6000 Francuzow będzie w tym Xstwie zimować. Zdaie się z wszystkich ich rozporządzeń, iż niedostatek przymusza ich do rozłożenia się w Niemieckich nad Renem okolicach. W *Kolońskim* chodzą zawsze rekwizycye z kontrybucyami razem. Ubodzy nawet kapucyni w Kolonii musieli swoie letnie habity i trochę co mieli sukna, na płaszcze dla woyska oddadź. — Roſsyyski poseł Murawieff powrocił z Altony do Hamburga, skoro Irlandczykowie Napper Tandy &c. wydanemi zostali. Areszt włożony na Hamburskie okręty w Rossyyskich portach został także coſniony.

W Pismie historyczno-politycznych wiadomości, czytamy następuiący ważny artykuł do Niemieckiego narodu: " Lubo nie iest w naszey mocy przenikać przyszłość, lecz kiedy między dwoma walczącemi stronami pierwsza wszystkiego dokłada dla otrzymania pomyślnego skutku, druga zaś z podzielonemi tylko i z małemi obok widokami postępuie, niepotrzeba bydź Oedipem, żeby zgadnać czemu dobra sprawa drugiey strony dotąd niepo szła pomyślnie. Ile Niemcy są zupełnie w stanie odeprzyć wszystkie usiłowania, wszystkie zamiary naszych nieprzyiacioł, ieżeli nasza cała siła okaże dumnemu Galowi, co synowie Hermana zdołać potrafią gdy tylko zechcą, tak znowu pewna iest, iż niepodległość Niemiec stanie się iego śmiałości zdobyczą, ieżeli iak dotąd będziemy postępować, mamić się fałszywemi nadzieiami, które znikaią nakoniec iak para, które ciągną za sobą nasienie śmierci i zniszczenie, przeciw którym żadnego ratunku nie będzie! „

D. 24 wyszedł następuiący piędziesiąt szósty nadzwyczayny dodatek do Nru. 94 tuteyszey gazety:

Ostrzeżono sobie w 55 nadzwyczaynym dodatku do gazety Wiedeńskiey udzielenie tak kapitulacyi względem twierdzy i portu Ankony, iako też wyszczegolnienia tych jenerałow, sztabowych i przełożonych officyerow, którzy się przy tym ważnym zdobyciu szczególniey popisali. — Dla tych wielu śrzodkow obrony, które nieprzyiacielski jenerał dywizyi Monier, iako się to w powyżey namienionym dodatku widzieć daie, miał w ręku, i dla koniecznego podzielenia sił naszych na drobne cząstki we Włoszech, byłby się podobno kres dobycia tego ieszcze daley przeciągnął, gdyby mądrość, waleczność, odwaga, i niezmożone usiłowanie ze strony oblegaiących nie były tego nadgrodziły, czego nie stawało w liczbie. — W ogolności potwierdza Feldmarszałek Lejtnant Fröhlich, że całe korpus oblegaiące począwszy od jenerała aż do prostego w tym dziele nowe złożyło dowody owey niewzruszoney stateczności, i niezmożonego usiłowania, któremi się C. K. armia pod czas tey całey wyprawy zaszczyca. — Osobliwie zachwala F. M. L. Fröhlich jenerał-maiora Knezewicza, pułkownika Tszoki od regimentu Straſsoldo, maiora Kriser od tegoż regimentu, że każdy z nich w obrębach działania swego zupełnie tego dokazał, czego po przezornych, rostropnych i czynnych dowodzcach woyska żądać można. — Z regimentu Hohenlohe popisał się maior Uraka tymże samym sposobem. Z artyleryi wymienia się maior Kaysergraber, a z korpusu indzenierow przybyły tu kuryerem kapitan Martomi z tą zaletą, iż każdy zarządzaiąc w przedmiocie swoim sprawami oblężenia gorliwie, rostropnie i przezornie działał. Daley zaleca F. M. L. Fröhlich kapitana porucznika Tomaſsich i

porucznika Fornani z korpusu Indzenierow, porucznika Benisz od artyleryi, i swego własnego adiutanta, porucznika Remer, z od regimentu Turno. — Wszczególności zaś czyni F. M. L. Fröhlich tę uwagę iż niemoże osobliwszym zasługom przez Jen. Maj. Skałę tak przez czynne i nieznużone przykładanie do oblężenia, iako też przez roztropne negocyacye z nieprzyiacielskim jenerałem Monier, i iego radą woienną względem zawartey, i zważywszy okoliczności ze wszech miar chwalebney kapitulacyi położonym, należytey oddadź sprawiedliwości, na którą sobie ten waleczny jenerał zasłużył. — Procz tego, co nasze woyska dokazywały, wzmiankuie F. M. L. Fröhlich, ze Rossyyskiemu woysku, które także w tym oblężeniu było, nie mnieysza należy pochwała, i że osobliwie Rossyyskiego pod. pułkownika Messer, tudzież wszystkich bateryynych kommendantow i officyerow dla ich okazaney gorliwości naytrwalszey, odwagi, szczegulnieyszey, i przykładania się naydzielnieyszego zadosyć wysławić nie może.

Kapitulacya.

Trzynastego listopada 1799 w obozie pod Ankoną, między Ces. Krol. Feldmarszałkiem Leytnantem de Fröhlich, kommendantem korpusu oblęgaiącego, i Obywatelem Monier Francuzkiem jenerałem brygadyerem i kommendantem dywizyi w Ankonie względem poddania teyże fortecy ułożona i zawarta.

Przedugodne Artykuły.

Przez wzgląd na położenie, w ktorym dywizya Ankony znayduie się, tudzież na czwarte i ostatnie wezwanie ze strony F. M. L. barona Fröhlich uskutecznione, oświadcza jenerał Monier swą gotowość do kapitulowania z rzeczonym F. M. L. i C. K. woyskami.

Art: 1. Załoga miasta i fortecy Ankony wyydzie na dniu oznaczyć się maiącym ze wszystkiemi honorami woyskowemi, to iest: z muzyką, rozpuszczonemi chorągwiami, zapalonemi luntami, i 2ma polowemi armatami, tudzież należytemi do nich karami prochowemi dla udania się lądem naywygodnieyszą drogą do Francyi. Żołnierze, officerowie, jenerałowie i inne i kiekolwiek osoby woyskowe z poczetu tak lądowego iako też morskiego, konsuł jeneralny Francuzkiey rzeplitey i inni woyskowi i cywilni urzędnicy zatrzymaią broń, i osobisty maiątek, będą za należących do dywizyi Ankony poczytani, i iako woyska rzeczypospolitey Francuzkiey traktowani, rownie także Cysalpinowie, Rzymianie i inni Włochy, ktorzy są w samey rzeczy do legionow, batalionow, i kompaniy wzmiankowaney dywizyi wcieleni. — Odpowiedź. Woyska załogi Ankony, i zawisłych od niey zamkow na dniu oznaczyć się maiącym ze wszystkiemi żądanemi honorami woyskowemi wyydą dla udania się do Francyi, wszelako w kondycyi woiennych ieńcow, ktorzy pierwey przeciw C. s. Jegomości i Jego Nayiaśnieyszym sprzymierzeńcom służyć niemogą, poki ich wymiana nie nastąpi. — Te woyska złożą broń na mieyscu, które się w artykułach dodatkowych wyznaczy, żołnierzom i kapralom pozostaną tornistry, a jenerałowi kommendantowi dywizyi, konsulowi Francuzkiey rzepltey, i reszcie jenerałom, officyerom woyska lądowego i morskiego, urzędnikom woyskowym i cywilnym szpady, konie, każdemu podług swego stopnia i sprzety właściwie im należące. — F. M. L. Fröhlich udowodniaiąc swoy szacunek dla garnizonu za bronienie się waleczne pozwala kapralom zatrzymać pałasze, a kommendantowi mieć straż honorową 15 iazdy a 30 karabinierow zbroynych. — Art: 2. Dywizya zostanie odprowadzona, i broniona podczas marszu aż do forpocztow Francuzkiey armii przez wyznaczyć się maiące do tego korpus C. K. woyska pod kommendą officyera sztabowego. — Odp: Zgoda. — Art: 3. Ponieważ dywizya naystosownieyszą drogą do Francyi powroci, przeto niniejszy przechod kosztem C. Jegomości odprawi; każdy żołnierz lub inny woyskowy urzędnik dostanie stopniowi swemu przez Francuzki regulament wymierzoną porcyę, i kwaterę, marsze nie będą przesadne lecz woyskowe, i podług układu piechoty Francuzkiey wymierzone. Jenerał Monier zawsze się względem tego z C. K. officerem sztabowym iako także względem godziny ruszenia porozumi. — Odpo: Zezwala się. — Art: 4. Kosztem także C. Jegomości dostawią się do przewiezienia właściwych sprzętow officyerskich, tudzież urzędnikow rady zawiaduiącey, składow woyskowych i innych wydziałow, potrzebne podwody:

)2(

liczba tych podwod według istotney potrzeby, którą Francuzki kommissarz okazać ma, wymierzona będzie. Jenerał kommendant dywizyi, konsul rzepltey, jenerał brygadyerowie Lacotte, Pino i Pasanbine, naczelnik sztabu jeneralnego, kommedanci wydziałow indzenieryi, i artylleryi, adiutant dywizyonalny, woyskowi kommissarze, i Francuzkiey żeglugi, tudzież agent kommissarza cywilnego warują sobie, że każden mocen będzie mieć z sobą powoz kryty dla przewiezienia papierow administracyynych, rachunkow i właściwych ruchomości. — Odp: Zezwala się, z tym iednak wyraźnym warunkiem, iż F.M.L. Fröhlich potwierdzonemi zaświadczeniami przekonany bydź powinien, iako powozy kryte, i tłomoki officyerskie nic nie zawierają, coby do publiczney, a nieprywatney własności wzmiankowanych osob należało. — Art: 5. Okręty woienne i korsarskie, które się w porcie znayduią, i do Francuzkiey rzeczypospolitey należą, popłyną w tym stanie, w iakim się podczas podpisania kapitulacyi ninieyszey znayduią z potrzebnemi paszportami pod gwarancyą C. Jegomości do portu rzepltey Francuzkiey należącego. — Żywności w miarę czasu do przepłynienia potrzebnego kosztem C. Jegomości dostarczy się. — Odp: na to się całkiem zezwolić nie może, ale ieżeli okręty korsarskie le Loup i La Vangeance, nie będące teraz w porcie, przed nim się pokażą, i po kapitulacyi podpisaney do niego zawiną, tedy ich ekwipaż tego samego losu dozna, co i woyska w twierdzy teraz znayduiące się. — Art: 6. W szpitalu znayduiący się chorzy dywizyonalni, którzy przewiezieni bydź mogą, kosztem C. Jegomości potrzebną żywnością, lekarstwami, chirurgicznemi instrumentami w pudełkach, i dostarczaiącemi lekarzami opatrzeni do Francyi odesłani będą, ci zaś, którzy są słabi, i przewozić się nie dadzą w Ankonie zostaną, gdzie użyią ohrony i staranku zarowno z woyskiem J. C. K. Mości; garnizon poleca ich wspaniałości, rzetelności, i miłości bliźniego narodu Austryackiego. Jenerał Monier wyznaczy im potrzebną liczbę lekarzy i strożow pod dozorem Francuzkiego officyera i kommissarza woiennego. — Kiedy rzeczony officyer i kommissarz do przewiezienia przychodzących do zdrowia, czy to wodą, czy lądem, o potrzebną wygodę zaniesie prożbę, tedy im na to zezwolenie dane będzie. — Odpowiedź Zgoda. — Artykuł 7dmy Jeńcy woienni, którzy pod, czas oblężenia, i innych przeszłych wypraw w niewolą wzięci zostali, a lub w Ankonie, lub na Rossyyskich i Tureckich okrętach, lub też w diwizyi F. M. L. Leitnant Fröhlicha znayduią się, zostaną zaraz po podpisie kapitulacyi wzaiemnie wydani, i do dyspozycyi w mnieyszych artykułach zawartey należeć będą. — Odpowiedź zgoda, lecz względem tych Francuzkich ieńcow, którzyby się ieszcze w dywizyi. F. M. L. Fröhlicha znaydować mieli. — Art. 8 Wszelkie osoby, iakiey kolwiek badź religii, i narodu, które w Ankonie osiedli, lub tam znayduią się, a mianowicie żydzi, nie maią bydź ani za siebie, ani swe familie o podeyrzenie, lub rzeczywiste oświadczenie cywilnych, politycznych, religionalnych opinii pod czas odmiany formy rządu w Rzymskim Państwie żadnym sposobem ciemiężeni, inkwirowani, lub kłoceni. — To ustanowienie ściąga się osoblіwie na te osoby, które pod bronią zostawały, mieyskie, lub inne urzędy w tym czasie sprawowały, i możeby za ich sprawowanie urzędow do odpowiedzi pociągnione były. — Odpowiedź. Rząd Austryacki uskuteczni zachowanie prawa narodow względem wszystkich obywatelow bez wyiątku opinii, i religii, ile się ci prawom poddadzą i podług onych zachowaią. — Art. 9 Kommissya zawiaduiąca Ankoną członki administracyi centralney wydziałow Tronto, Muzone i Mentauro, iako też ich trybunałow municypalnych i Subalterni tych wszystkich ciał politycznych, niemniey patryoci rzepltey Rzymskiey, obywatele i poddani mocarstw z Francuzką rzpltą sprzymierzonych, którzy wyyść z garnizonem Ankony myślą, zupełną maią mieć wolność uskutecznienia tego zswemi familiami, i maiątkami, a pod żadnym pozorem czynić im przeszkody, lub zatrzymywać ich nie należy. — Odpowiedź. Władza woyskowa postara się o wypełnienie tego artykułu, ile się do propozycyi w odpowiedzi na poprzedzaiący artykuł ustanowioney stosuie. — Art. 10 Sprzedaż i wywoz rzeczy przepadłych, które się w powiecie Ankony lub w wydziałach Muzone, Tronto i Metauro znayduią, czyli to Rzymski konsulat, czyli Francuzka rzplta nakazała, do skutku

przywieść się maią. — Odpowiedź F. M. L. Fröhlich nie ma mocy decydowania tego artykułu, rozwiązanie onegoz swemu naywyższemu dworowi przełoży. — Art. 11 Francuzcy obywatele, i narodow sprzymierzonych mogą swoie aż do dzisieyszego dnia zarobione maiątki, i kupieckie towary podług upodobania poprzedać, albo wodą lub lądem swoim kosztem, dokąd chcą przewieść. — Odpowiedź. Zgoda, ile takowe maiątki i kupieckie towary z takich okrętow i ładunkow nie pochodzą, które korsarze poddanym Cesa: Jmć pozabierali, i za dobre pryzy nie są uznane. — Art. 12 Osobom w 8. 9. 10, i 11tym artykule wzmiankowanym ma bydź wolno z swemi ruchomemi lub nie ruchomemi dobrami, i gruntami podług swey woli zadysponować, takowe sprzedać lub innym iakim sposobem pozbyć, w przypadku sprzedaży maią bydź także mocnemi wzięte zato summy bądź w złocie, bądź srebrze, bądź też wexlach wyprowadzić, lub wysłać; na ten koniec należy się im pozwolić bawienia przez 6 miesięcy ieszcze po zawartey kapitulacyi w Ankonie, ażeby sami sprzedażą lub zbyciem swoich dobr zarządzili, ieżeli z garnizonem wyyść, a interessa swoie sprawnikom pozostawić niezechcą, ktorzy potem z tey samey obrony korzystać maią, iak gdyby właściciele sami przytomnemi byli. — Odpowiedź. Zgoda, ile te dobra wzmiankowane nienależały do przeszłego rządu, lub poznoszonych społeczeństw duchownych, lub też wyszłych osób prywatnych. — Art. 13 Konsul Genueński ma mieć wolność bawienia w Ankonie 6 miesięcy, ażeby przez przeciąg tego czasu interessa z zupełnym bespieczeństwem swey osoby, familii, i własności, tak prywatnych, iako i urzędowych papierow ukończył, ieżeliby nie uznał za pożytecznieyszą wyiechać zaraz z garnizonem, a w tym razie tak go traktować należy, iak konsula Francuzkiey rzpltey. — Odpowiedź zgoda. — Art. 14 Jeżeliby który z powyższych artykułow był ciemny, lub niewyraźny, tedy podług słuszności na korzyść garnizonu tłomaczyć się będzie.

Artykuły dodatkowe.

1szy Kassa woienna diwizya, i zapasy magazynowe rzpltey Francuzkiey zostaną za rewersem oblegaiącym wydane. — Odpowiedź zgoda. — Art. 2 Artylleryа portu, i twierdzy, tudzież plany i papiery fortyfikacyi, i innych woyskowych przedmiotow tyczące się, zostaną podług inwentarza spisać się maiącego do rąk osob do tego wyznaczonych oddane. — Odp. zgoda. Art. 3 Zbiegi obustronne wydadzą się. — Odp. zgoda; wszelako tylko względem zbiegow Austryackich. — Art. 4 Zabespieczaiąc dopełnienie wszystkich artykułow tey kapitulacyi postawi się wzaiemnych zakładnikow, a F. M. L. Fröhlich od tego momentu, skoro C. K. woyska bramy osadzą, ma bydź odpowiedzialnym za bespieczeństwo dywizyi aż do czasu, w ktorym na mieyscu przeznaczenia swego stanie, tudzież za szkody ktoreby osobom onęż składaiącym zrobiono. — Odpow. zgoda. — Art. 5 Po popisaniu ninieyszey kapitulacyi pikiety woyska C. K. wspolnie z Francuzkiemi poczty zastąpią. — Odp. zgoda. — Art. 6 We dwadzieścia cztery godzin popodpisaniu tych artykułow ustąpią woyska dywizyi z Ankony tak miasta, iako i twierdzy, a wyszedłszy iedną kolomną z wszelkiemi honorami woyskowemi, według osnowy 1go artykułu, udadzą się tego samego dnia do Sinigaglia pod bronią, ktorą tam złożą, wyiąwszy tych, co maią sobie zatrzymanie oręża pozwolone. — Odp. zgoda; iednak niewoli woienney podległy garnizon zaraz na składzie w Finmegino broń złoży. — Dan w Ankonie d. 23 miesiące Brumaire 8go roku rzpltey Francuzkiey. — *Signatum Pie della Croce 13go Listopada* 1799.

Fröhlich F. M. L. Monier.

Z Paryża d. 12. Listopada.

Dalszy ciąg posiedzenia Rady Starszych w St. Cloud d. 19. Brumaire (10 Listop:)

Cornudet. — Ktoż by ieszcze mogł pod wątpliwość podciągać spisek potym wszystkim co odkrył bohater będący chwałą Francyi i podziwieniem Europy? Miałem udział do tego śrzodka, ponieważ wiedziałem o uczynionych Buonapartemu propozycyach i zamachach, do ktorych należały Żądam aby mowił daley w wydziale taynym.

Tu Buonaparte dodaie ieszcze niektore szczegoły do tego co iuż powiedział, lecz wkrótce niechcąc mowić o mniey strasznych nieprzyiaciołach ponieważ są odkrytemi; obraca mowę do żołnierzy, ktoremi dowodzi i przyrzeka im, że pokoy wewnętrzny i zewnętrzny będzie wkrótce nadgrodą ich nieśmiertelnych trudow. " Jeżeli zaś kiedy, rzecze, postrzeglibyście

mnie zboczaiącego z drogi wolności, obroccie przeciwko mnie te bagnety, które zawsze tak były okropnemi dla naszych nieprzyiacioł.„ Upewnia także żony i matki, że wkrótce oglądać będą swoie dzieci i mężow. — Courtois, zapewnia, iż trzeba się obawiać iakiego poruszenia, ponieważ wysłańcy udali się do Paryża dla wzbudzenia rozruchu. — Dalphonse przyznaie, iż iest wielkie publiczne niebespieczeństwo. Konstytucya, rzekł powiele razy haniebnie została zgwałconą. Dzień ośmnasty Fructidora wykopał grob dla wolności. Lekarstwa na to szukać należy w śrzodkach roztropnych, lecz zgodnych z konstytucyą. — Można Francyi nadać godnieyszy iey dyrektoryat; lecz oświadczam się przeciw wszelkiey odmiennie w składzie rządu konstytucyynego. — Corundet: Konstytucyą szanuię tyle, ile każdy iężeli przez to rozumie się naywyższe zwierzchnictwo ludu i nayświętsze prawa iego. Lecz możesz trwać dłużey ta władza dziwotworna, która dnia 18 Fructidora pochłonęła reprezentacyą narodową i która d. 22 Floreala śmiała sobie utworzyć ciało prawodawcze? Porzućcie, porzućcie nakoniec mamiące nas błędy, które nas zgubiły, a powróciwszy do zdrowego rozsądku i rozumu, nauczcie się z własnego swego przykładu, urządźcie władzę wykonawczą zdolną do wspierania ludu, ale którą nie mogłaby go ciemiężyć, żądam wysłania poselstwa do rady 500 dla uwiadomienia iey o tym, co nam odkrył Buonapart. — Fargues donosi, że jen: Buonaparte, który wyszedł w czasie tych sporow, udał się do rady 500 dla powtorzenia tam tego, co w radzie starszych powiedział; lecz że w momencie gdy się pokazał chcąc wniść do sali sztylety okryły go i o mało co niezostał zamordowanym od Areny, którego we Włoszech odkrył zdzierstwa i łotrowstwa. Żąda aby rada natychmiast zamieniła się w tayny wydział. Lemercier popiera ten wniosek. Mniema także, że konstytucya zasadza się nadewszystko na zasadach naywyższego zwierzchnictwa ludu, podziale władz rządowych, prawie oświadczania swey myśli i to iest, co bydź powinno niewzruszonym. Co się zaś tyczy niektórych organicznych artykułow nie chcę aby dla nich poświęcono oyczyznę. Buonaparte stawił się znowu przed kratą i oświadczył, iż życie iego na łonie rady 500 znalazło się w niebespieczeństwie, iż sztylety i pistolety przeciwko niemu wymierzone zostały. Nie taił on, iż ieżeli mowcy zapłaceni od cudzoziemcow wnosili wyłączenie go z pod opieki ustawy, może się odwołać do swoich współtowarzyszow broni, którzy wraz z nim nie dla tego wystawiali swoie życie i gardzili tylu niebespieczeństwami aby padli ofiarą kilku szarlatanow, którzy twierdzą się bydź większemi patryotami od tych, którzy krwią swoią skropili wiele części świata. — Rada zamieniwszy się w tayny wydział stanowi, że ciało prawodawcze zawiesza się, aż do dnia 1 Ventose, w którym dniu zgromadzi się w Paryżu, że aż do tego czasu rząd będzie powierzonym kommissyi konsularney wykonawczey składaiacey się z trzech członkow, i dwom kommissyom prawodawczym od 25 członkow. Rada potym zawiesiła swoie posiedzenie do godziny 9 w wieczor dla wybrania członkow obydwoch kommissyy. O godzinie 9 w wieczor Rada Starszych dowiedziawszy się, że rada 500 rozpoczęła na nowo swoie posiedzenie, które musiała zawiesić po uczynionym zamachu na zamordowanie jen: Buonaparte cofa swoy wyrok poprzedniczo wydany.... Odrzuca iednomyślnością wyrok względem pożyczki 50 millionow, nakoniec odbiera i potwierdza wyrok rady 500 względem tymczasowego rządu, tudzież odezwę do Francuzow.

O godzinie 1wszey po północy Rada przystępuie do wyboru kreskami kommissyi prawodawczey z 25 członkow złożoney. Kreskowanie dopiero około godziny 4 ukończyło się. Naywięcey mieli kresek następuiący reprezentanci: Lebrun, Garat, Regnier, Rousseau, Cornet, Cornudet, Vimar, Pere (z wyższych Pireneow,) Desmeure, Perrin, (z depar: Vosges.) Lenoir-Laroche, Creter Laloi, Lemercier, Sedillez, Laussat, Chatry la Fosse, Goupil Préfeln, Chassiron, Vernier, Porcher, Beaupuis, Caillemer, Herwin, Fargues. Prezydent wymienia członki kommissyi prawodawczey i zaleca sekretarzowi zapisanie kresek tym końcem aby wprzypadku, gdyby który członek na urząd inny od konsulatu wezwanym został, członki naywięcey maiące kresek mieysce iego w kommissyi zastąpić mogły. — Oświadcza potym, że rada starszych do dnia 1 Ventos (19 lutego 1800) iest zawieszoną.

Buonaparte wczoray w nocy z St:.

Cloud do Luxemburga powrocił. Kommissya konsularna nie ma prezydenta, lecz koleią codziennie inny iest konsul na iey czele. Obywatel Maret iest jeneralnym sekretarzem konsulatu, a Berthier ministrem woyny mianowany. Cambaceres i Foaché na urzędach ministrow sprawiedliwości i policyi potwierdzeni zostali. Wczoray dwie kommissye prawodawcze rozpoczęły swoie posiedzenia w Paryżu. — Upewniaią, że 17 do 18 Reprezentantow oskarżonych o czynione zamachy na życie jen: Buonaparte aresztowano; są oni iak mowią, z liczby tych, których wyłączono z ciała prawodawczego, a znaiomszemi z pomiędzy nich są, Jenerał Jourdan, Arena, Briot.

Dnia 14. Listopada.

Dwie kommissye prawodawcze odprawiły pozawczoray i wczoray swoie posiedzenia; kommissya rady 500 wyznaczyła rożne kommissye dla zdania iey rapportu względem nagłych przedmiotow. Wczoray na poselstwo konsulatu, do którego był przyłączony rapport ministra policyi zniosła ustawę względem zakładnikow, a wyrok ten natychmiast od kommissyi rady starszych potwierdzonym został. — Obywatel Reinhard został przy urzędzie ministra zagranicznych związkow, a oby: Bourdon przy urzędzie ministra marynarki. — Grenadyer który ocalił życie jen: Buonaparte nazywa się Tomé; iadł wczoray u niego obiad, a żona iego darowała mu pierscien wartości 2 tysięcy talarow. Potwierdza się, że wielu reprezentantow których wybor zanieważny uznanym został aresztowano. W liczbie tych są następuiący: Grocassand, Dorimond, Marquesy, Doche, Poulain · Grandpre, Frison, Milié, Quirot, Lemery, Muré, Destrem. Znaleziono przy niektórych wcale nowe sztylety i iedneyże fabryki będące. B ata Areny aresztowano i do Concierg ri zaprowadzono iako oskarżonego, o zamachy na życie jen: Buonaparte (brata iego dotąd nieschwytano.) Zaprowadzono tam także, Genissieux, Grocassant, Dorimont, oskarżonych o wołanie, aby jenerała Buonaparte wyłączono z pod opieki ustawy, lecz Genissieux dowiodszy swoiey niewinności na wolność wypuszczonym został. Quirot zaprowadzono wczoray do Templu. S tam także uwięzionemi: Santhonax, Karol Hess, Julien (z Tuloży) i Niquille. Dla innych więzniow sporządzaią więzienia w Wicennes. Do osób aresztowanych dołączyć potrzeba Santerre, Lesbois autora pisma pod tytułem *Pere Duchesne*, Clemenceau, Gosson i żonę iego, Lemery Medyka, Marné, Tonissaint-Vigoureux i iego żonę. Kazano także aresztować Daubermenil i Constant (z depart: Bouches de Rhône) ale ich nieznaleziono. Mowią, iż ieden Marselczyk powiedział pozawczoray u Daubermenil,, Dla ukonczenia tego wszystkiego nie potrzeba tylko iednego razu sztyletowego.,, Wydano także rozkaz aresztowania bywszego dyrektora Moullins wszędzie gdziekolwiekby się pokazał.

Kommissya konsularna wykonawcza.

Konsułowie rzpltey Francuzkiey w Paryżu dnia 21 Brumaire roku 8 (12 listopada),, Konstytucya roku 3ciego ginęła, nie mogła ani praw waszych, ani siebie samey zabespieczyć. Wieloliczne ciosy wydzierały iey bezustannie szacunek ludzi; fakcye nienawistne i chciwe dzieliły się rzpltą. Francya zbliżała się nakoniec do ostatniego momentu powszechnego nieporządku. Patryoci porozumieli się; wszyscy którzykolwiek szkodzić wam mogli oddalonemi zostali, wszyscy którzy czystemi w reprezentacyi narodowey zostali złączyli się pod hasłem wolności. Francuzi! rzplta utwierdzona i postawiona na tym stopniu pomiędzy Mocarstwami Europeyskiemi którego nigdy niepowinna była utracić, zobaczy uskutecznione wszystkie nadzieie obywatelskie i dopełn. swego chwalebnego przeznaczenia. Wykonaycie więc wraz z nami przysięgę,, iż będziemy wierni rzpltey iedney i nierozdzielney, zasadzoney na rowności, wolności i systemie reprezentacyyney.,, Podpisano, Roger-Ducos, Buonaparte, Syeyes. Zgodne z oryginałem. Hugues, Bernard, Maret sekretarz j neralny.

Konsułowie rzpltey Francuzkiey do obywatela Quinette w Paryżu d. 21 brumaire roku 8.

Konsułowie rzeczypospolitey mianowali, Obywatelu, na urząd ministra wewnętrznego obywa: Laplace, zechcesz zatym oddać mu kancellaryą. Ma on rozkaz udać się tym koncem do domu twego ministrowstwa. Konsułowie rzpltey znaiąc wszystkie zasługi które stateczznie dla rzpltey czyniłeś i pamietaiąc na twoie zupełne poświęcenie się w okolicznośći ab t

trudney, ktore ci ziednało powszechną chwałę, chwytać będą wszelkie z tarczoi nadgrodzenia ci twych zasług (następuią podpisy.)

W tych dniach czytaliśmy w wielu dziennikach następuiącą między członkiem rady 500 i członkiem rady starszych rozmowę, którey cel m iest pochwała dnia 18 Brumaire. "Członek rady pięciuset mowi: "Dla czegoż wmięszano do tego siłę zbroyną, na mocy iakieyże ustawy rada starzych ma prawo nią rozrządzania?" Członek rady Starszych, odpowiada mu:" Na mocy konstytucyi i zdrowego rozsądku. Gdy konstytucya nadaie radzie starszych prawo przenoszenia obrad ciała prawodawczego, daie iey tym samym użycie potrzebnych środkow dla uskutecznienia swego wyroku. Kto chce skutku, chce ie go przyczyn. Dziwaczną byłoby rzeczą gdyby nadawała radzie starszych prawo wybicia się z pod uciemiężenia iuż będącego albo przewidzianego, a odmowiła iey była potrzebney siły dla wykonania tego prawa. Artykuły konstytucyi 103 i 104 uznaią za przewiniaiące przeciw bespieczenstwu rzpltey członki rady 500 opieraiące się temu przeniesieniu i członki dyrektoryatu, którzyby spoźniały przyłożenie pięczęci, rozesłanie i ogłoszenie tego wyroku. Konstytucya przewiduie więc opor rady 500 i rządu w przeniesieniu obrad prawodawczego ciała, albo przynaymniey przypuszcza, iż mogą być iż wspolnikami fakcyi którey przemocy lęka się rada starszych. Byłoby przeto przyznawać radzie starszych samieszną władzę, zostawiwszy prawą siłę w rozrządzeniu tych, od wpływu których zabespieczyć się rada starszych potrzebnie rzecz być iż sądzi" C. R. 500" Lecz nie lękaliż ież się zastraszenia Paryżanow i uczyniania ich nieukontentowanemi oddalenia od nich ciała prawodawczego i dyrektoryatu? Nieiesteście tworcami zamieszania przez ostrożność którą przedsięwzięcie dla uniknienia iego? "Cz. R. S. Nie lękamy się, to przeniesienie iest tylko na dni kilka i nie może trwać dłużey. Wybor na to St. Cloud iest dostatecznym do przekonania, iż nie iest zamiarem na czas długi oddalać się z Paryża, ponieważ St. Cloud nie mogłoby fizycznie obiąć z władzami które się tam przenieść maią, tego wszystki go co e go koniecznie potrzebuią. Gdyby chciano przenieść się na czas długi lub na zawsze z Paryża, wybranoby na to Wersal, aże nie ma otym wzmianki, publiczność wnieść powinna że Paryż będzie zawsze stolicą rządu, i gdzieżby mu było lepiey dla bespieczenstwa publicznego?

"C. R. 500 Lecz nakoniec coż chcą uczynić? iakiż iest ten wielki przedmiot rozwagi dla którego rada starszych mniema, iż potrzeba tak zbyteczney wolności otworzenia swoiego zdania? C. R. S. Cożeś chciał uczynić, mości przyiacielu, to się niespokoynym czyni? Nie lękałeś się więc widząc że nic nieczyniono, możnaż co gorzey zrobić, iak nic nie robić? niewidziaż więc iż my się przybliżali do momentu w którym nic iuż więcey niemożnaby było, uczynić ani pokoiu, ani woyny, w którym nic iuż więcey nie możnaby było ocalić ani wolności, ani własności, ani konstytucyi republikantckie, ani zabespieczenia tak pierwszego iak i drugiego. Nie wiadomoż ci iest, że wydziercza ustawa przymuszoney pożyczki zniszczyła dochody, skarbowe, że ustawa nakazuiąca wybranie zakładnikow, zrodziła nam omową woynę, że część dochodow roku 8 pochłonęły rekwizycye, że zniknął cały kredyt publiczny, że wszystkie wydatki prywatne które stanowią dochod i rękodzielnika są zawieszone, że wszystkie warsztaty są zamknięte, że zbliżamy się do pory roku zimowey w którey ubogi iest zagrożonym że nie znaydzie roboty, a bogaty bespieczeństwa.... że sam iedynie pokoy tylu nieszczęściom koniec położyć może, że przelanie konstytucyi ze wszystkich stron osłabioney, może iedynie uchronić nas od ich powrotu, a razem ulszczyć niepewności zagranicznych mocarstw względem negocyowania z Francyą, i obawy obywatelow zawsze się znaydnących między tyranią i anarchią: otoż sama, mości przyiacielu, wielkie interessa ktore nagłego i dostatecznego, a razem w odległości od umysłow niespokoynych, burzliwych i złchętnych, w odległości od fakcyy utrzymywanych posrzod nas przez cudzoziemca, naradzenia potrzebuią. Oto iest dla czego potrzeba na moment iakiej między Paryżem i rządem, między intryg i światłem, między przewrotnością i patryotyzmem położyć przedział na mil kilka, który zaostrzenie się ich wzaiemne trudnemi... uczyniło.

(Reszta w dodatku)

DODATEK

DO № 98.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 8. GRUDNIA 1799.

Z Paryża d. 14. Listopada.

Koniec wiadomości z Paryża.

C.R. 500, mowiąc iednak pomiędzy nami, lękam się wmieszania się do tey okoliczności jenerała Buonaparte. Jego sława, iego wziętość, usprawiedliwa ufność żołnierzy w iego talentach, a nadewszystko same iego przymioty mogą mu dać iak nayokropnieyszą przewagę na przeznaczenie rzpltey? Los wolności od niego będzie zależał... gdyby był Juliuszem, Cezarem lub Kromwelem! C.R.S. Bądź na to spokoynym, dał on nieraz poznać swoy sposób myślenia, a w rzeczy samey uważ iakie iest iego w tym zdarzeniu postępowanie. Wzywaią go, stawia się. Rada rozkazuie, on staie się posłusznym, oto iest wszystko. Wieszże coby go w oczach moich uczyniło było bardzo podeyźrzanym i zrobiło zbyt niebespiecznym dla wolności? to nie szybkie skłonienie się do wyroku rady ani nawet ofiarowanie na iey pomoc swego ramienia i sławy, ale raczey iego odmowienie. Rada starszych przedsięwziąwszy przyprowadzić do skutku powszechną pacyfikacyą, przywrocić wewnętrzny porządek, wolność i bespieczeństwo własności i utwierdzić konstytucyą republikancką, wzywa jenerała Buonaparte zlecaiąc mu iedynie wykonanie wyroku przenoszącego obrady ciała prawodawczego, i gdyby Buonaparte tym sposobem niechciał się przyłożyć do ocalenia rzpltey.... Oto iest iak mi się zdaie co każdy człowiek iasnowidzący powinienby o nim powiedzieć. Plan głęboki ambicyi skłonił go do odmowienia tego: wszystko ginie w rzpltey; zbliża się anarchia; rozprzężenie iest nie uchronnym, i nieuszło to oka Buonaparte. Będzie w krotce żądał kommendy nad woyskiem i otrzyma ią. Stanąwszy raz na czele 60 albo 80 tysięcy ludzi, gdy nieporządek we Francyi doydzie do naywyższego stopnia, gdy każdy obywatel znudzony szukaniem ofiary albo bez użytecznego schronienia, obroci swoie oczy na niego; gdy wzniesie do niego ręce prosząc o zemstę lub sprawiedliwość, a zawsze o pomoc, na ten czas nie będzie potrzebował niczego więcey dla przywłaszczenia sobie nayważszey władzy procz chęci uczynienia tego, dostoyność naywyższa sama mu wpadnie w ręce, a narod spodlony nieszczęściem odda mu żelazne nad sobą berło. Oto iest moy przyiaciel tu co dla mnie znaczyłoby odmowienie Buonaparte. Lecz wolność rzeczpospolita i oyczyzna uśmiechaią się na proste i szczere przyięcie władzy ktorey mu mądrzy potryoci składaiący radę starszych powierzyli. Ah! ktoż na większą ich mogł zasługiwać ufność nad wodza ktory tyle razy okazał miłość swoią dla wolności ktory mścił się za nią z taką chwałą i nad tylu nieprzyia-

ciołmi któremu ona winna swoie ocalenie, on wzaiem winna mu także naywiększą sławę do iakiey tylko kiedy waleczność z gieniuszem wznieść się mogą.

Z Hagi d. 19. Listopada.

Anglicy opuścili zupełnie naszą rzeczpospolitą; Helder i Texel została Batawskiemi woyskami osadzone. Jenerał Daendels dowodzi naszemi woyskami w północney Hollandyi, a jenerał Gouvion Francuzkiemi. — Francuzki kommissarz Miot został od konsulatu sekretarzem w woyskowem wydziale mianowany, i iuż do Paryża wyiechał. — Angielska fregata wieząca 1 regimen rozbiła się pod brzegami Ameland i tylko 21 ludzi wyratowano.

DONIESIENIA.

Ponieważ niektóre dochody miasta Krasnostawa, mianowicie:

a) Piwne i Miodowe w cenie Fiskalney . . 282 Z.R. 2 *Kr.*

b) Mostowe . . . . 305 . 15

na licytacyi 20 Sierpnia t. r. odprawioney w ustanowionym szacunku nie mogły bydź zaarendowane, przeto ponowiona licytacya na rok ieden od 10 Grudnia t. r. z rana o 9 godzinie na *Krasnostawskim* ratuszu odprawiać się będzie.

Warunki względem dopuszczenia do licytacyi są następuiące:

Po 1. Każdy maiący chęć arendowania powinna 10tą część tego dochodu, którea za licytować pragnie, nazakład w Kommissyi licytacyyney w gotowiznie zaliczyć Takowy zakład zostanie naywięcey ofiaruiącemu zatrzymany, i dopiero przy wypłacaniu ostatniey raty potrącony, lecz wszystkim innym po licytacyi oddany.

Po 2. Obowiązany iest naywięcey daiący w 14 dniach po licytacyi, kaucyą w gotowiznie, lub fideiussorycznie, którąby przyiąć można, dla zabespieczenia całey iednoroczney summy arendowney pod utratą zakładu złożyć.

Po 3. Sam wkłada na siebie obowiązek podpisuiąc protokuł licytacyi, powrocenia mieyskiemu skarbowi wszelkiey szkody, którąby poniosła, gdyby zawartego niedotrzymał kontraktu, a intrata powtornie za mnieyszą summę wypuszczoną bydźby musiała.

Po 4. Reszta warunkow ściągaiących się do każdey intraty z osobna ogłosi się wszczególności przy Akcie licytacyi. W Chełmie d. 19 Listopada 1799.

de Sierakowski, C. K. Starosta Cyrkularny.

Dziesiątego grudnia b. r. z rana o 9tey godzinie wypuszczaią się w Krol. mieście Krasnostawie należące do tamteyszego probowstwa szpitalnego grunta, pomieszkania, i gospodarskie budowle na rok ieden naywięcey daiącemu.

Roczny dochod i cena fiskalna wynosi po odtrąceniu wydatkow 46 zł. ryn. 35 kr.

O iakości, i położeniu tych realności można się tak w Krasnostawskim maiestracie, iako też przy licytacyi zupełnie dowiedzieć.

Względem dopuszczenia do licytacyi następne ustanawiaią się warunki.

Po 1sze Należy dziesiątą część fiskalney ceny na zakład złożyć.

Po 2gie potrzeba summę arendowną bez tego bardzo bagatelną zaraz po licytacyi pod utratą zakładu w gotowiznie w tuteyszey kassie cyrkularney zaliczyć.

Po 3cie Tudzież powinien naywięcey daiący na kaucyą 50 zł. ryn. w gotowiznie lub fideiussorycznie, którąby przyiąć można, dla pewności złożyć, że budowle w takim stanie utrzyma, w iakim się znayduią. W Chełmie d. 19 Listopada 1799.

de Sierakowski, C. K. Starosta Cyr.

Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Mateuszowi Czarnkow., że Pan Jan z Dukli Małachowski u Sądow tych, o wydanie sobie summy 242 zł. pol. 10 gro. z summy 42,118 zł. pol. 28 gro. w depozycie sądowym złożoney, załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż obżałowanemu adwokata tuteyszego Zarzeckiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie, on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest: d. 21. Xbra 1799 r. sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które na swą obronę za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef: de Nikorowicz.
Joz. de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey. W Krakowie d. 18. Września 1799.
Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Antoniemu Raczyńskiemu: że Panowie Felix i Jan Heringowie bracia u sądow tych, o naznaczenie exekucyi na rzeczy ruchome końcem odebrania summy 104 czer: zł. z prowizyą, żałobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Antoniemu Raczyńskiemu adwokata tuteyszego Lewickiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest dnia 21 Decembra roku bieżącego sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef: de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey W Krakowie dnia 21 Septembra 1799.
Ascher.

Nomine Cæs. Reg. Magistratus Urbis Metropolis Cracoviæ Regni Gallicia Occidentalis Dominico Borek medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Advocatus Ignatius Spytecki, ad Magistratum huncce Cracoviensem adversus eundem in causa solvendæ summæ f. p. 12,028 g. 8 libellum porrexerit judiciique opem quod id justitia exigit imploraverit. Cum autem Magistratus hicce ob ignotum ejusdem habitationis locum, vel plane a Cæs. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi Dno. Borek hic loci degentem advocatum Meciszewski ipsius periculo, & impendio qua curatorem constituerit, quocumetiam lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut die 17 Januarii anni 1800 hic Judicii hora 10 matu ipse compareat, vel curatori dato, si que forte haberet, juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam mandatarium constituæt, foreque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat, media quæ ad Causæ defen-

sionem maxime efficatia esse judicaverit, utpote, quod secus adversa fors cunctationis suæ sequelæ sibimet ipsi sint imputandæ. Ita enim santiunt præscripta pro Cæs. Regiis hæreditariis terris leges. Die 17 Mensis 8bris an. 1799.

Gellinek.
Wohlman.
Bartchs.

Ex Consili Cæs. Reg. Magistratus Urbis Metropolis Cracoviæ

Kawski.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Antoniemu hrabiemu Lanckorońskiemu: że Grzegorz Kolumba w Krakowie mieszkaiący u sądow tych, o należytość swoię 6,500 zł. pol. i o summę 500 zł. pol. żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż hrabi Lanckorońskiemu adwokata tuteyszego Bronickiego z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelka niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiswu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie d. 23 Września 1799 roku.

Ascher.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panom Krzysztofowi i Floryanowi Cieszkowskim Braciom: że Pan adwokat Osławski zastępca do spraw mafsy krydalney niegdy Józefa hrabi Ofsolińskiego, u sądow tych, o zdanie rachunkow z tradycyonalney dobr Ofsolina i Wilkowic pofsefsyi, żałobę na nich podał, i pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, dla nieznaydowania się pozwanych w C. K. kraiach dziedzicznych, onymże Cieszkowskim braciom adwokata tuteyszego P. Lewickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług przepisow ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominaią się, ażeby w czasie przyzwoitym, to iest, w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, ktore do poparcia swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoszny.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 28 Octobre 1799.

Elsner.